

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 191.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

τοῖς πικραῖα ἐφάμυλλος ἐν τῷ εἴω
τῷ τῷ ἐπισηθῆναι. οὐκ ἔστι δὲ μία. διὸ
ἐκότες ζῆσεις ἢ κρείσσις ἠπιήλτου καὶ
ἠρητιται.

Αμμωνία. ρσθ.

Ἐπειδὴ ὅταν ὁ θυμὸς τὰς ἡνίας τοῦ ἡ-
νιογυῖτος λογισμοῦ σπέρηξῃ, ἔξω
τῆς φύσεως ὄρων ἀπάγῃ πολλά-
κις τῆ ἀνθρώπου τὸ φρόνημα. ἴασι τῷ
πηλικούτῳ πιαίσματι οὐ μόνον ἀρί-
στην, ἀλλὰ καὶ ταχίστην ὀπιούσας ὁ
Παῦλος ἔφη. ὁ ἥλιος μὴ ὀπιδύτω ὅτι
τῷ παρορυσμῷ ὑμῶν, τῆ τέτι, ὡρῶ
τῆ τὸν ἥλιον εἰς δυσμάς χωρῶσαι, ὀπι-
γιατε πλὴ φύσιν, σβέσαιτε τὸν θυμὸν
κατασείλατε τὸ φρόνημα, ἀσάσαι-
δε πλὴ συχέειαι πλὴ καὶ θελίαν
κρατῶσαι, ἵνα μὴ μεσολαβήσαισι ἢ
νύξ, ἀνηκεσὶν ἐργασίται τὸ πάθος. τότε
γὰρ εὐρῶν κερῶν ὀπιτῆ δειοὶ ὁ Διὰ βο-
λοῖς ἔσπει μὲν πλεόν τὰ γεγενημένα,
παρορυσμῶν δὲ εἰς ἀμμων. ἐρεθίζει δὲ
εἰς ἐξῆσαν, διεγείρει δὲ εἰς κερῶν ἰαίας,
κατασκευάζει δὲ μνησικακίας, καὶ μω-
ρία πίκτηι ἐπιτεῦθει καὶ καὶ ὀπι δὲ ταῦ-
τα σκόπιαν ὁ θεασίσιος Παῦλος, σκέ-
λευσε ταχίστην γενέσθαι πλὴ καταλλα-
γῆν, ἐπιγίγαγε, μὴ δὲ διδοται τόπος τῷ
Διὰ βόλω, τῷ τὰ μικρὰ πῶθῃ, μεγὰ-
λα λεληθότως κατασκευάζοντι, καὶ
τὰ εὐίατα δυσίατα, ἢ καὶ ἀνίατα πα-
ρασκευάζοντι.

Ἡσαία φρασιώτη. ρς.

Μὴ ἢ εὐμερία, ὡς ἐέλπετε, ἢ ἐκ τῆς
θείας μακροθυμίας σοι συχωρηθῆσαι,
ἐκφοιτῶν σε τῆ ὡρέποντος ὡρῶ-
σκευάζω, μήτε μὴ τῆς φύσεως
ἐξαχοντιζέτω ὄρων, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς
ἐπισηθῆναι αὐτῆς ἀγέλω, εἴσω αὐτῆς πε-
ρικλῆσαι, ἵνα μὴ ὀπιόρεια πιαίσμας. ὀ-
πιορῆσαι ἀσάσαι τῆς δίκας.

Τῷ αὐτῷ. ρσα.

Μὴ μεγαφρόνεις, μὴ δὲ ὀπιόρεια φαι-

in hac vita satis digna pœna excogitari
queat? Nulla omnino est. Ac proinde me-
ritò illic pœna denunciata & suspensa est.

Ammonio. 189.

Quoniam cùm iracundia rationis, quæ
aurigæ munere fungitur, habenas infregit,
hominis mentem extra naturæ terminos
plerunque transfersam agit: idcirco Pau-
lus huiusmodi lapsui excogitata, non mo-
do optima, sed etiam celerrima medicina,
his verbis usus est, Sol non occidat super
iracundiam vestram: hoc est, antequàm
Sol in occasum vergat, naturâ agnoscite,
furorem extinguite, atrogantiam compri-
mite, cognitionem ac propinquitatem,
quæ etiam feris dominatur, complectimi-
ni: ne nox interiecta morbum immedica-
bilem efficiat. Nam tum diabolus, idoneû
tempus nactus, ea, quæ contigerunt, magis
inflammat, ad ultionem irritat, ad inimi-
citiarum extimulat, ad accusationes excitat,
iniuriarum memoriam parit, innumera-
que hinc mala procreat. Nam quòd diuus
Paulus, vt hæc excinderet, dissidentes
quàm ocyssimè inter se reconciliari iusse-
rit, ex eo patet, quod mox subiunxit, No-
lite locum dare diabolo, qui exiguus affe-
ctus magnos occultè reddit, eaque, quæ
facile curari possunt, vix aut etiam nullo
modo curabilia efficiunt.

Esaiæ militi. 190.

Ne committas, optimè vir, vt felicitas,
quæ tibi diuinæ lenitatis beneficio com-
missa est, id tibi afferat, vt ab officio exce-
das, atque extra naturæ terminos exilias.
Quin potius id cura, vt ea ad eorum cogi-
tationem te ducat, atque intra ea te con-
cludat, ne alioqui immaniter peccans, im-
manes quoque pœnas persoluas.

Eidem. 191.

Ne animos attolas, nec quadam huma-
Bb iij

næ naturæ modulo sublimiora tibi animo fingas: ne alioqui cum mediocribus etiam lapsus fueris, sublimius exaggeretur tua calamitas.

Lampetio Episcopo. 192.

Magnum reuera pietatis sacramentum est, quemadmodum etiam sacrorum antiq̄stas Paulus scripto prodidit: non quod omnino incognitum sit, sed quod à nemine comprehendi queat. Omnem quippe, & sermonis & mentis vim excedit. Nam si puerulus matrimonij fructus est, quonam pacto virgo matrimonij fructum edidit? Quonam pacto id quod interitui obnoxium est, cum eo quod interitum nescit, copulatum est? Quonam pacto in eo quod circumscriptum est, id quod a circumscriptioe alienum est, intelligitur, sic inquam vt nec diuina & labis omnis expers natura decrementi quicquam patitur, & quod mortale est, modo quodam, qui nullis verbis exprimi potest, omnemque interpretationis vim superat, honorẽ accipiat: Quonam pacto, qui passus est, salutem attulit: qui mortem oppetiit, excitauit; qui contumeliis affectus est, summo honore condecorauit; qui cruci affixus est, ab execratione eripuit, vel, vt rectius loquar, peccatum ac mortem in crucem sustulit.

Theodoro. 193.

De rebus parum honestis in suspitionẽ venire, his quidem, qui ad virtutis arcem peruenerunt, maximæ calamitatis loco est: iudicari autem, honestioribus & grauioribus: deprehendi verò, iis quoque qui stupore atque indolentia laborant.

Alexandro. 194.

Qui rerum earum causa ob quas gratiã habere debent, alicui succensent, omnes ingrati tudinis terminos excedunt. Nam cum, si rebus ipsis nequeunt, grata saltem oratione vicem rependere teneantur, ipsi contra crimina concinnant.

iii db

τάξιν, ἵνα μὴ μεγαλοφύετον ἐπιλα-
γῶδηθῆς. Ἐκπεσὼν καὶ τῷ μετεωρῷ.

Λαμπετίῳ ἑπισκόπῳ. ρσβ.

Μεγά ὄντι ὄντος τὸ τῆς εὐσεβείας
μυστήριον, ὡς καὶ ὁ μυσταγωγὸς ἔγραψε
Παῦλος, ὅτι ὡς ἀγνοοῦμεν πάντα
πᾶσι, ἀλλ' ὡς ἐδενί ἐφικτὸν. παντὸς
γὰρ ἐπέκεινα καὶ λόγου καὶ νοῦ καθέστη-
κει. εἰ γὰρ γάμου καρπὸς τὸ παιδίον,
πῶς ἡ παρ' ἐμοῦ καρπὸν γάμου εἰδείξῃς
πῶς ἠνώθη τὸ φθαρτὸν τῷ ἀφθάρτῳ
πῶς ἐν τῷ φθαρτῷ νοεῖται τὸ ἀ-
φθάρτῳ, ὅτι τῆς θείας καὶ ἀκηρα-
της ἐλαττωμένης φύσεως, καὶ τῆ θητιῆ
ἀφράτω πνι λόγου καὶ ἐρμηνείας κρείτ-
τον τι πνι δειχόμενος, πῶς ὁ παθὼν
ἔσωσε, καὶ ὁ σποθάνων ἠγείρε, καὶ ὁ ὑβελ-
θεὶς πέτυχε τῆ ἀνωτάτω πνι, καὶ ὁ
φαιρωθεὶς κατάρως ἐξήρπασε, μάλ-
λον δὲ πνι ἀμαρτίας καὶ τὸν θάνατον
ἐσώρωσε.

Θεοδώρῳ. ρσγ.

Υποσηθῆναι ἐφ' οἷς ἐπερσῆσαν, τοῖς
μὲν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐληλακόσι, με-
γίστην ἔχει συμφορὰν. τὸ δὲ καὶ κριθῆ-
ναι, τοῖς σεμνοτέροις. τὸ δ' ἀλῶναι, καὶ
τοῖς ἀναλγῆτοις ἀλακιδροῖς.

Ἀλεξάνδρῳ. ρσδ.

Οἱ ἄνθρωποι ὡς χεῖρας εἰδέναι ἰφεί-
λασιν ἄνθρωποι τὰ πᾶσι ἐγκαλουμένους, πάν-
τας τῆς ἀγνωμοσύνης ἄνθρωποι βα-
νισιν ὄρεσι. δεῖν γὰρ, εἰ καὶ μὴ ἔργοις
οἱ οἱ τε εἰσι, λόγῳ εὐχαρίστοις ἀμείβε-
σθαι, ἐγκλήματα ῥά πᾶσι.

Τῷ